בסוד שיח
Be Like

קניית שלטון בכסף?

(סיפור היסטורי)

בסוף "הארץ" (10.1.03) במדור "שלח הארץ", פורסם סיפור על נישואיה של הזמרית מגל, אחותו של אריאל שרון, מהמזוזה שהשאירה אחריה אם המשפחה. "זכל הכספים, ניירות ערך, זכויות וחובות הבאה כלשון שיש לי וכו', הודישה האם, על־פי הכתוב, לאריאל שרון.

כתבה חמצנית בדוי הפרס, שאין לציבור כל עניין בה. עוד ניסיון נואש לפגוע בדימויו של אריאל שרון. כאילו, כך בסוף תמצ, הוא "הונגס" את אמו להעביר לרשותו את כל הנכסים שלה, תוך קיפוחה המופלג של הבת־האחות. "הארץ", עיתון מתונן כביכול, אינו נוהל בשום סוג של כיעיבה, אם יש בה כדי מתונן כביכול, אינו נוהל בשום סוג של כיעיבה, אם יש בה כדי לכ־סם ולו בפוליסמי אחד בראש המשלה. אין משפט, אין תביעה, אין בוררות, סתם "הושענא רבתה" משנת 1987 ובשל ביל "הארץ" זה סיפור. עיתון לאנשים חושבים.

במשך שנים החזיקו בידי את תיק הצידוקין של גרשון שר קן: פרשה שהתבררה בבית הדין הרבני בתל־אביב. עורך הדין של שרון היה שמואל תמיר והתיק היה גדוש במסמכים בכל עמוד מעמודיו. שרון תמיד היה מטלית אדומה לזועק גדול מזד ציבור בישראל ובמיוחד זה הדתי, אך מעולם לא הצו שום עיתון או עיתונאי לטפל בתיק הזה. ואת, לפרשה שהיה עניין רב לציבור בכה שהיה שכואל תמיר והתיק היה גדוש בפמכמזיות בכל אישת הפוליטיקאים ובעל השפעה, והתיק הזה חשף מידע הארוך הזה. קודם כל על־פי עדותו וזא. "הנושה" על־פי אופיו באותם ימים, לא היה בכה לפרסומים מסוג זה. וכך באופי מעבי הפר סת, השלכתי אותו לשח ולא הקשעתי על כך. עד שקראתי את הכתבה ב"מלח הארץ" על האפות המגדה של אריאל שרון.

אבל קרים סיפור פוליטי פיקנטי הקשור גם גרשון שרון הנר זכיר את השפיזיות בסרכז הלישכה. אינ לא כתב עליו עד כה, לפרסת שהיה ידוע למספר אישים. שמעתי אותו מפיפר מהימן ביותר, שלא אוכזב מעולם. הסיפור סיפן כי שרון קנה את הב רחוב בכפרת הכנסת השלישית, בכסף. ולא רק. אגב, הוא לא היה בן יחיד בעניין זה בשתים ימים.

המעשה שהיה כך היה. שרון ביקש מראשי המפלגה הפיזנר סיבית לבזר בו כשעמד בשפם ראשי בפישיפה לכנסת, שבוזם רזק ותעבר למשפחתו בתקופת רבה ומשה קל, ראש עליית הנוער בסוכנות היהודית, שלל אף הוא את הרעיון הזה. משפחתו בסרזוב, נתבקש העיתונאי נתן וזנבין לכתוב סיר רת כתבות על עליית הנוער. וזנבין, בדך כשרונו, עשה מלאכתו נאמנה, ובדיר נרסמו גם כמה מפקידי עליית הנוער הבכירים שלא פשעו ולא חמאו. בינתים רב קולא.

חתונתו של גרשון שרון, שרשנה פרטין, היתה אז וברוך בכמת מטעם וציונים הבכלליים (בכמת ראשונה, שביה ושלי שיון. היא כיהנה כיו"ר ועדת החוץ והבטחון. בתפקידה זה היא "חזעיפה" עד מסיר נשמתה מסודת הכתבות ב"הארץ", ובתנה כתף לזמנון, עודך הציונן, כשבאה לבדוק מה קרה בסוכנות עליית הנוער. פרטין צידדה אליה עד וברות־כבות תן ביקרו במוסדי הפשע, "הארץ", אך לא, נתן לסוזרים הללו סיפור הפלם.

רב קולא ביקש לא אותו להיפגש עם וזנבין, כדי לבדר מדעך אותו בכתבה, בעוד ידיו נקיות, והדבר לא עלה כי רו. ביום מן הימים נבנס וב קולא ל"בית מקשלוב" וראה שם את נתן וזנבין יושב עם וכר ומשוקן שת, וזא ניגש אליו והציג את עצמו. וזנבין ענה "אתך אני לא רוצה לדבר". וכבך נפטיימה הפגישה הסקרית הזאת.

בעבור זמן קולא והנדב לסייע בפתי זקנים והביר תך כדי כך את גב' וזנבין, שהיתה מפקדת על בתי־זקנים, ומשום שפר דוכר באים מקרים, נקרכפים וכר־לבב, נרקמו קשרים טובים בין קולא לבין גב' וזנבין. זו האחרונה אותו לזהצהיר בביתה. בה גילה לבית משפחת וזנבין בתל־אביב, היא הציגה אותו בפני בעלה העיתונאי. והוא מיעם לדבר ומיהר לעזוב את הבית מסי בה כלשהו. גב' וזנבין חשה לא בנוח והסעיפה, כי לא ידוע לה על כך שלבעלה יש אישורי פגישה.

כאשר גב' וזנבין נפגשה שוב עם קולא בסוכנות עבודות, היא פיקבה לו את סוד הכתבה ב"הארץ" נגד עליית הנוער. "שוקן ביקש ממנו לכתוב את סידות הכתבות הזאת, והוא לא יכול היה לסרב לו". לאמתו: הוא מגע בן ובאחים, כי לא הזנה לו למעשה בירות.

סידרת הכתבות עשתה את שלה ונם החשפות מכתבות נר ספות עשן את שלהן, ונרשון שרון נבלל במקום ריאלי בדשי מה המפלגה הפרוגרסיבית לכנסת השלישית. לא לפני ש"הרס" למפלגה מכם נכבד של 30 אלף לידות או וילדים) בשוני של אחים ימים. גרשון שרון כיהן רק קצבזה אחת והיה חבר בוועדת הכלכלה. תוך תתרוממת לסוציזם, למפלגת באר תם הימים היו פרובים או לא קיימים כלל. גם היום איש לא היה מגלה את מעשהו, שהרי הוא היה בצד הנכון של התקשורת גם בתמיסותיו המוליטיות.

אגב, האם ידוע למי מכם מה סדה בוחקידת המשפחה את פרשת יוסי בנוסרי אלי בדסנהם (חשב לשחר) עמותת ברק, עמותת מצנעז אחרי הבחירה של מצנע תמחת תרומות? מינוי השותפות של אפרים סנה ב"בדנשטין קידשרדס"? ומה הם המ קודות והכספים של הוזילה שבונה אחוד ברק (על־פי העיתר נותא

כי אתה ואני מחברים בכל

אברש סלטה עלתה מאחיותה בשנת 1991 במסגרת "מבצע שלמה". בשנה שעברה היתה קשורים במבץ נושאן בתחתיק וזה והיום לזמרת ייעוץ וחינוכי במכללת "אורות". היא כתובת ב"דעים" (בסאתן בן־ע"ז "דעה שהבלתם את נפשי האת נפש דע", כי אם לא הייתי בבני עקיבא, מי יודע אישה הייתי היום. זכות גדולה להתעתנו בע"ע, בגאולה גדולה ובהקפצת האחר מתך ומשך מנשי".

הימים אלה כאשר עשל תענן כבר מאד משמשים בפרב ביל, מה נזדר לקרוא שיר בעל תוכן כזה, שיר עשה של אברש סלומי:

אם נפלתי אתה
נפלתי גם אני
אם עזרתי לך
עזרתי לעצמי
אני חייב לעזור
ואין זו בזידה
כי אתה אחי
בשורש נשמתי
עזרתי לך אינה מעשה גדול
כי אתה ואני מחוברים בכל.
וכשאמצל אני
תעזור גם אתה לי
זהו ואחר הגדול בשבילי
כשאני עושה טובה לאחר
בעצם עשיתי תיקון לעצמי
זהו אכן התיקון והכללי

טעמים זיתים ומקומים בית־בד

תלמידי וישיבה ותיכונית בפתרתקוה, בראשות של הרב שי פירון שליט"א, ילמדו כמה סרגיות במסכת זרעים תוך כדי משגש מעשי עמוק.

הישיבה קיבלה מסע יתים מסוך לבית־שמש לשם פר תחוי וחישות. תלמידי הישיבה יגיעו למטע אחת לשבוע וי עסקו בכל המלאכות שהמטע נזקק לזה. הם יקטפו גם בית־בד, כדי להוציך שמן מהזיתים, את השמן הם מתכוננים למכור בשוק ומעשה התכבסות יתנו הם למשפחות נזרכות.

תלמידי הישיבה משתלבים במפעל־"חסד" בפתרתקוה, בעיקר בניוס כספים למענם. כל הכבוד.

תפילת האשה

סמב רבינו בחיי ושמות פרק י"ט פסוק ג'ב

"ולכן ראויה האשה להתפלל לשם יתברך בשעת הדלקת הנר של שבת שהוא מצוה מושלת עליה, שיתן לה ה' בנים מאירים בתורה. כי התפילה יותר נשמעת בשעת עשיית המצוה. ובזכות נר שבת שזכו אור, תזכה לב נים בעלי תורה הנראית אור, שנאמר (משלי ו') כי נר מצוה ותורה אור.

מעודדת לבת־מצוה

בספר בן איש חי (פרשת ראה אות י"ז) כתב, שאפשי שלא נהגו לעשות סעודה לנערה ביום היכנסה למצוות - מכל־שכן ראוי שתלבש בגדי־שבת ותעוזה שמחה באותו היום על שזכתה להיכנס לעול המצוות.

ובבף הזדים (סי' רכ"ה אות ב') כתב, שאם יודעת ללמוד, יש לה ללמוד באותו יום יותר מבשאר הימים, בגלל שרגילה ללמוד.

מחילה-עזונות

מה שרגו באחרונים אם רק לחזנן מחלין עזונותיו או גם לכלה מפורש בלשכ"ן קמן (סי' תס"ה) שמחלין לכלה על כל עזונותיה, וכן הזא בר"ש סידלי לירושלמי ביכודים (פרק ג' הלכה ב').

טבילת נשים

בספר יוסף אומץ (סי' תקס"ה) כתב:

מצינו בחכמים הראשונים שהיו טובלים בערב־שבת וגם בשחיתן עשו כן, כדי ליחד את לבן למקום. וכן הזא בסדר היום, סדר ערב־שבת.

סגולת שנה מעוברת

בספר אלף נאות (אות ס"ב) ששמע ממחול זקן, שבשנה מעוברת רוב הנר לדים הם זכרים.

והרי"א בשם הגדולים (הלק גדולים קונטרס אחרון מערכת ב' אות א') כתב: "ראיתי שכ"ב אחד קדוש בסבי־ר משם ירושלים, שמי שמתים בניו, יקרא לבנו אשר יחלה לו בדעיון ויחיה.

מגדלידה

בספר שער השמים לחתנו של הרמב"ן (במאמר השמיני) כתב: "משרשם בפי הטמן בזרזנו זה, כי בעיר אדרלי"ה ילדה, אשה אחת ס' בנים ביחד ונק ראו "יחידים" על־שם, שמיז החזיר מליד על־פי הרוב בנים רבים".

מעלת התינוקת

בספר צידה לדרך (מאמר א' כלל ג' פרק י"ד) כתב שהרגילה לשמוח את הילד מן התחלואים, לא ההה מזנו עד שנתיים אלא הלב.

בספר חסידים (סימן תתפ"ט) כתב: "זה ספר תולדות אדם". מכאן ומז בשמשימין ובעד בעריסה ומקרין לי שם, משימין ספר של תורה מצדים פי סרא) מראשותיו.

ובספר בסוד ירושלים (פרק ב') כתב בשם רבי יהושע לייב דיסקין, ששמע מוקבי בריסק, והטעם, שפרצ־ים ומיישנים את התינוק בפיפור "בני בעלע מינעלע" בנוזג, הוא על־פי הפלוגתא באדוה לשון יפפר אליהו את בשורת הגאולה לישראל. יש אומרים "בני גולה" ויש אומרים "בני מגר לה", וכל זה להשריש בלב התינוק את האמונה בביאת משיח.

כיבוד אשתו

בספר מנהגי מוהר"ל מליפשים הנהג "בשהיה מדבר על אשתו עם אד רים היה אומר בלשון אשכנז "מיין הייז פרוא" (על־פי הנאמר בגמרא "לא קיימי... אלא לאשתי בילה". והמרגום האידיש: אשת ביתי) הכשהיה מדבר אל עצמה של אשתו) היה מכבדה בדברי כאילו מדבר אל רבים פיפר בל־ שון רבים: מה אתן אומרות?).

בשלא יתיץ (שדך אדבה) כתב: "זן ישלה איש-בשפם בשפם מתנות חשר נים לשמח את נפש אשתו, ולמצוותו רבה תחשב, אם מעם ואם תדבה".

ייב נשים

בספר יחסי תנאים ואמוראים (שדך בר קפרא) מפורש על בר קפרא שהיו לו כ"ב נשים וקיבלו עליהן לשרצמו, "בדי שישא אחת מהם ותשמש.

ומצינו בירושלמי (יבמות פ"ו ה"ב) תרמוס מאריסיה: היו 13 אחים ומת יב' אחים בלא בנים. באו האלמנות השקיעות ליבום בפני רבי וביקשו שישבצע את השה שייבם אחת. ולא רצה ליימם אלא להלוץ, בביטוק שאינו יכול לפר רנס את כולן. אמרה לו אחת מהשקיעות, שהרא מקבלת על עצמה לכלכל הבית ודשי שמנה, ומהילא לא תהיה פרנסתן מושלת עליו. אמר להם ומי ישרצם בזמיש הנוסף בשנת הציבור. אמר רבי: אני אפרנס אתן. וחשלל עליהן רבי שישעשי בזרע של קיימא ויבמה בתי אחיו שמתו.

לאחר שלוש שנים היתה שנת הציבור. בפי־כ רבי הבשים לפני ביתו של רבי, וכל אחת ובראה שלושה ילדים, היתה מספר הילדים שלושים ושמונ־ עלו ואמרו לרבי כי למה בזמנ עשרים ילדים המבקשים לזרזש בשלה מו. הביט דך ושלון וראה את התינוקות את אמותיהן. שאל: מה אתן מבר קשות. אמרו לו, את פרנסת חדש העיבור אנו חדשות. נתן לזן. והיה מי מהשפנים שסבר, כי אותו יבם היה בר־קפרא, מבאר ביתו של רבי. בר־ קפרא עצמו אמר ביבמות (ק"ט עמוד ב') שיתרחוק אדם מן הייבום. כשרכן מצינו במסכת כרכות (ו' עמוד ב') אמר ליה בר־קפרא לרבי וכו', ראיתי שני יחי שנתרחקו. אמר ליה רבי) לא תסתכל למעשה ידך, והייבו שרובמות פרנסו אותו.

(מתוך אגרי חזיעות ב)

מחצרות אחרות ומסדרים

עורכת המוסף: נעמי גולן